

baade at Banken havde bestaaet den Dag i Dag, og at dens Soliditet havde været betrygget gennem den fortsatte Virksomhed. Dertil kan man maaske sige, at derom kan man ikke diskutere, da det ikke foreligger, men det er dog en Sandsynlighed, som baade Bankinspektøren og Nationalbanken har maattet regne med, og som har været vejledende ved den Del af Afgørelsen, jeg skulde træffe i det paagældende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Rytters Bemærkning om, at denne Støtteaktion har været ødelæggende med Hensyn til Fremtiden, er lige det modsatte af det rigtige. Efter det Program, der forelaa i Januar, var den Støtteaktion netop Betingelsen for, at man kunne gøre videre Forsøg paa at opretholde og rekonstruere Banken. Dette Forsøg kunde man imidlertid ikke gennemføre, fordi man greb Tingen an i Modstrid med det, der efter min Mening er det centrale i hele Sagen, i Modstrid med den Opfattelse, som hidtil havde været herskende: at der maatte være nogen, der var ansvarlig for de 15 Mill. Kr., Mælkeeksporten havde formøblet. Dette skal det ærede Medlem heller aldrig komme bort fra. Der maa have været nogen, der var ansvarlig. De Folk, der har siddet i Andelsbankens Ledelse, kan ikke have uddelt 15 Mill. Kr. til den ene og den anden uden at mene, at der var nogen, der var ansvarlig for Tilbagebetalingen. Først i det Øjeblik, man opgiver Kravet om Tilbagebetaling, først da maa det blive galt for Banken, og det gjorde man først, da det ærede Medlem Hr. Rytter var blevet Formand for Bankbestyrelsen. Det er muligt, at Offentligheden ikke rigtig har faaet fat paa dette Forhold tidligere, men saa vil den sikkert i kommende Tider blive fuldstændig klar over, at da det ærede Medlem satte ind til Fordel for dem, der var ansvarlige i Mælkeeksporten, handlede han i Strid med Bankens Interesser, og først saa gik Banken under.

Det ærede Medlem Hr. Rytter talte meget om Opgørelser, som Offentligheden ingen Oplysning havde faaet om. Bankinspektørens Opgørelse i Januar havde Offentligheden, sagde det ærede Medlem, ingen Oplysning faaet om. Nej, jeg indrømmer, at det er ikke Skik og har ikke været Skik i mine Forgængeres Tid, at Bankinspektørens Indberetninger vedrørende Bankerne bliver offentliggjort. Mener det ærede Medlem, at der i hans Ministertid skete saadanne Offentliggørelser af Bankinspektørens Indberetninger? Skete det i

1923, da Bankinspektøren til Ministeriet afgav en Indberetning, der var — skal vi sige opsigtsvækkende? Gik det ærede Medlems Ministerium da hen og offentliggjorde denne? Mig bekendt ikke. Der er, saa vidt jeg ved, aldrig tidligere stillet det Krav til Ministeriet, at det skulde offentliggøre Indberetninger fra Bankinspektøren om Resultatet af Undersøgelser i Bankerne. Det vilde blive en artig Bankverden, en artig Forstyrrelse i alt muligt, hvis man, hver Gang Bankinspektøren havde været ude for at undersøge og havde set, at det knirkede i den ene eller den anden Ende af en Banks Forhold, skulde offentliggøre det. Jeg indrømmer, at det kan være en ideel Tanke, men saa maa man vist have Bankloven lavet om efter et andet Mønster end den nugældende Banklov, saa maa man direkte fastslaa i Bankloven, at fremtidig skal de Indberetninger, der gives af Bankinspektøren, offentliggøres. Hvis det ikke er Meningen fra det ærede Medlems Side — og jeg benytter Lejligheden til at spørge, om han kan tænke sig en saadan Ændring optaget i det Banklovsforslag, vi skal beskæftige os med til Efteraaret —, er Angrebet paa mig for ikke at have foretaget Offentliggørelse fuldstændig hen i Vejret.

Offentliggørelse fandt altsaa ikke Sted, men de, der havde Krav paa Kendskab, fik dette Krav opfyldt. De, der i Andelselskaberne skulde virke for Tegning af Kapital og give Andelselskaberne Besked, fik Besked; de fik det, som alt sagt, bl. a. i Mødet den 15. Januar. Og det ærede Medlem Hr. Rytter fik jo ogsaa Besked. Da det ærede Medlem blev Formand for Bankens Bestyrelse, har Bankinspektøren, efter hvad han har sagt til mig og ogsaa har sagt i Udvalget, givet det ærede Medlem alle mulige Oplysninger, som kunde tjene ham til Vejledning i hans Virksomhed som Formand.

Det ærede Medlem Hr. Rytter stiller i Dag et Spørgsmaal vedrørende nogle Bemærkninger, der findes i Betænkningen, hvor det ærede Medlem mente at finde nogle ganske forfærdelige Betragtninger. Det er i Bankinspektørens Skrivelse til Ministeren af 14. Januar 1925. Der siger Bankinspektøren: „Dersom det kan lykkes Banken fra Andelsmejerierne og andre Organisationer indenfor Andelsbevægelsen at fremskaffe dette Beløb“ — det er 7½ Mill. Kr., der er Tale om foran — „enten til Nedbringelse af Mælkeeksportens Gæld, hvilken Vej imidlertid efter det foreliggende maa anses ufarbar, eller til Imødegaaelse